

Komandi partur
Í komandi parti verður greitt frá honum skipsvanlukkunum í 1920. Røðin við Kristian Djurhuus heldur fram í apríl.

Stóð eisini nógv á Kjølbro
Tað stóð eisini nógv á reiðar-anum, Jógvani Kjølbro. Hann greiddi soleiðis frá í bók síni:

Hetta var ein stór sorg, sum eg ikki kann siga um. Tað gekk langt út á summarið, og einki frættist. Við vóru 16 ungir og kátir mans. Tey avvarðandi blivu við at spyrja, um einki var frætt frá teimum. Eg mátti so ein dagin í mei skriva bræv til tey øll, at siga teimum, at fyri mær var øll vón úti, og at tað var nyttuleyst at spyrja meira. Tað var ein tung løta. Eg kann siga, sum sálmayrkjarin sigur í 33. sálmi, at "retfærdige har mange ulykker, men Herren udfrier ham". Teir vóru farnir allir. Hetta var mær ein ómetalg sorg.

Hetta var eisini eitt stórt figgarligt bakkast fyri Kjølbro, sum kundi koyrt hann á knóran. Hann hevði keypt Kristinu fyri 88.000 krónur, sum var 10 ferðir so nógv, sum hann hevði latið fyri sítt fyrsta skip, Soli Deo Gloria.

Men hann kundi bara tryggja skipið fyri 30.000 krónur. Restina hekk hann sjálvur upp á.

Kjølbro leggur afturat:
Eg var ikki bert niðurbrotin av sorg, men var eisini økonomiskt ruinaður. Fleiri av teimum við Kristinu skuldu byggja hús. Eg hevði bestilt eina stóra viðalast. Hon kostaði meira enn 100.000 krónur. Stjórin í Føroya Banka Havsteen var ikki altíð so blíður at koma til. Men tað búði alílavæl eitt hjarta í honum. So kann eg minnst ein dagin, tá tað stóð ringast til, segði hann, at eg skuldi ikki missa mótið. Vit skuldu nokk greiða tað. Soleiðis blív.

Bleiv helst niðursigldur

Peter Jacob Sigvardsen heldur í Gjáar søgu, at Kristina varð niðursigld av einum øðrum skipi.

Tað hava verið tvær ymskar frásagnir.

Ein frásøgn stóð í Dimmalætting 16. juni 1920. Har var skrivað:

Kutterne Valtýrs og Kristinas Forlis

Om Valtýrs forlis ved hvilken der omkom 30 Mand er modtaget Oplysninger fra en Engelsk Trawler efter hvilke det maa antages, at Skibet i Snestorm er kollideret med den færøske Kutter Kristine, som ligeledes er udeblevet. De to Skibe var Islands og Færøernes bedste Fiskekuttere.

Men tað er eisini ein frásøgn um, at ein bretskur trolari sigldi á Kristinu.

Hetta fekk beiggi Peter Jacob,

Ísak bleiv bara 22 ára gamal

Ásfinn, váttað eina ferð hann kom á tal við Josefinu, bróður-dóttir Sofus í Rituvík, sum var kendur skipari. Sofus var giftur við Helenu, sum var kend jarðarmóður í Havn. Ein dagin í 1950-unum kom Helena heim av hospitalinum og fortelur, at ein eldri eingilskmaður, sum var innlagdur, greiddi frá, at hann var við enskum trolara, sum sigldi Kristinu niður undir Íslandi í 1920. Skiparin á trolaranum noktaði teimum at taka nakran mann upp. "Nú er skiparin deyður, og tí kann eg siga tykkum hetta," legði eingilskmaðurin afturat.

Tað var jú hópur av skipum undir Íslandi. Bara froyingar høvdu meira enn 100 skip. Tískil var altíð vandi fyri saman-stoytum millum skip.

Lagnusøgur frá Kristinu

Elsa, gentan hjá Axel, fór seinni til Suðuroyar at læra til skraddara. Í 1927 varð hon gift við Niels Absalonsen av Viðar-eiði. Tey finga fyra børn. Tey bygdu á grundini í Klaksvík, sum Axel hevði gjørt. Tað var altíð gott samband millum Elsu og ættina hjá Axeli við Gjógv, og tað var javnan, at tey vitjaðu hvønn annan í báðum bygd-unum. Elsa gekk eisini alla sína tíð við ringinum hjá Axeli, og hann er enn í ættini hjá Elsu.

Ein framúr søgulig kelda til okkara søgu tá í tíðini var Dinnafía Ferjá frá Gjógv. Hon visti eisini okkurt at fortelja um Kristinu.

Hon mintist fleiri av monn-unum, sum fórust við Kristinu.

Ein av teimum var tann 15 ára gamli Andreas Johannes Djurhuus av Tvøroyri. Hann var komin til Gjáar at vera hjá Henriettu mostir síni. Pápi hansara var Andreas á Durtu-fløtti í Porkeri. Hann var skipari og doyði ungur av sjúku í 1911. Konan sat eftir við fimm børn-um og gekk við tí sætta.

Andreas kom tískil norður til Gjáar at vera, og hetta bleiv

Edmund bleiv bara 17 ár

hansara lagna, at hann skuldi farast við Kristinu.

Søga av Svínaryggi: Dánjal Pauli misti triggjar dreingir

Serliga syrgilig er søgan hjá Sús-onnu og Dánjal Paula Nysted, sum búðu á Norðskála.

Tey mistu tveir synir Joen Isak og Edmund umframt fostursonin, sum var skiparin Axel Sivertsen.

Í hesum sambandi yrkti hann ein kenslubornan "sørgesang", sum var 32 ørindi, og sum stóð í Dimmalætting 2. apríl 1921. Hann er eisini endurgivin í Gjáar søgu.

Tað er ein partur av hesi søgu, hvussu syndarlíga tað gekk hjá Dánjal Paula.

Hann var við Vigilant undir Íslandi á sildaveiðu í 1924. Tá ið hann kom heim aftur fyrst í september var hann sjúkur av landfarasótt, tyfus. Teir lögdu at á Eiði og hann fór til lækn-an har. Læknin bað teir fara beinleiðis til Havnar á sjúkrahúsið við honum. Teir fóru suður gjøgnum Sundalagið, og siglt var framvið Norðskála, har konan og børnini vóru úti og hoyggjaðu. Tey kundu eygleiða skipið, sum sigldi framvið. Dánjal Pauli lá eina viku á hospitalinum, áðrenn hann doyði.

Hann varð jarðaður í kirkjugarðinum undir Svínaryggi í Havn, helst orsakað av smittu-vandanum. Hetta mundi eisini vera orsøkin til, at hann var í jarnkistu og at hann varð jarðaður dagin eftir, at hann doyði. Konan var so illa fyri, at hon kom ikki til Havnar til jarðarferðina.

Súsanna sat illa eftir. Teir tveir elstu synirnir gingu burtur fyra ár frammanundan. Nú misti hon mannin. Fyri menn, sum doyðu av sjúku, var eingin trygging.

Men børnini vóru røsk og døturnar gjørdur eisini mans-arbeiði. Súsanna gjørdi eisini alt til hendurnar.

Esbern Joensen við grøvina hjá abbanum, Dánjal Paula Nysted. Hansara søgu er eisini ein partur av søguni í kirkjugarðinum undir Svínaryggi í Havn, sum tað nú verður tikið hond um

Tann 18 ára gamli Esbern tók við tí tunga mansarbeiðinum í húsinum. Men hann doyði longu í 1941, einans 36 ára gamal. Súsanna misti tískil mann, triggjar synir og ein fosturson. Umframt misti hon eisini ein ommuson, Dánjal Paula, uppkallaður eftir abbanum. Hetta var ein hart rakt familja. Dimmalætting skrivaði m.a. í minningarorðum um Dánjal Paula:

Det er ikke let at træffe Mænd, som er i besiddelse af

større Elskværdighed, mere Behjælpssomhed end afdøde. Nysted var en dygtig Mand, men han blev hele sit liv forfulgt af Uheld.

Sygdom, Uheld og Ulykker havde bøjet ham langt ned, med desuagtet rejste han sig atter med en ikke almindelig Energi.

Dánjal Pauli hevði eisini evni sum heimadoktari. Læknin var jú á Eiði, sum tá var langt burtur. Tí var tað hent at hava ein mann á staðnum, sum dugdi nakað av læknakynstri.

MANNINGIN Á KRISTINU

Axel Sivertsen	Gjógv	26 ár
Andreas Johannesen	Gjógv	21 ár
Joen Rasmussen	Norðskáli	27 ár
Peter Jacob Sivertsen	Gjógv	54 ár
Magns Fr. Steffensen	Árnafirði	30 ár
Joen Isak Nysted	Norðskála	23 ár
Rasmus Nysted	Norðskála	23 ár
Edmund Nysted	Norðskála	18 ár
Poul J. Johannesen	Gjógv	26 ár
Joen Edvard Nysted Justesen	Hvannasundi	18 ár
Just Ludvig Justesen	Hvannasundi	24 ár
Jens Clement Danielsen	Svínoy	20 ár
Johannes Danielsen	Svínoy	17 ár
Samuel Jacobsen	Klaksvík	15 ár
Jacob Martin Sivertsen	Gjógv	18 ár
Andreas Johs. Djurhuus	Tvøroyri	16 ár